

сожалилъ я быхъ, но она имаше толко и толко подъ свое владѣніе. Мнимъ че ако быхъ былъ на нейно-то мѣсто не щѣхъ да помыслимъ совсѣмъ за пагубны-те онія яболкы.

Уч. Ако не бѣше нашій разговоръ толко пространенъ, щѣхъ да ви прикажемъ една добра Історія, коя-то ми сега наумихте,

Цв. Ахъ, учителю, увѣренъ самъ че на кои-те соученицы не домучнява да тя слышатъ: скажи ни молимъ выя тая Історія.

Уч. Що ще рече-те чада мов?

Всички-те ведно отговарятъ.

Много много желаеме да я чуеме!

П О В Ъ С Т Ъ .

Уч. Єдинъ Царь като исхождаше ведножъ на ловъ, загуби путь свой, и като искаше да го найде, чу нѣкон чловѣцы конся разговаряха. Приближивъ при мѣсто-то отъ гдѣ излазяше оный гласъ видѣ одного мужа, и една жена кои съчяха древа. Жена-та казуваше. какво-то каза, Радославъ треба да исповѣдовамы че наша-та прародителница Ева была весма лакома; понеже нзяла яболка-та.